

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2215/2016
08.03.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Снежана Ђокић из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Горан Ђурашиновић из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 116/2016 од 15.06.2016. године, у седници већа одржаној дана 08.03.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятна ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 116/2016 од 15.06.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда Београду ПЗ 143/2011 од 08.02.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде угледа и части исплати износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом од 08.02.2016. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете исплати износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од 08.02.2016. године, као дана пресуђења, до исплате као и да се обавезе тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 139.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 116/2016 од 15.06.2016. године, жалба тужиље је одбијена и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући благовременост и дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. Став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), као и члана 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник

РС“ бр. 83/14, 58/15 и 12/16), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није благовремена.

Према члану 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, против другостепене пресуде, ако је тужбени захтев одбијен, странке могу да изјаве ревизију у року од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде.

У конкретном случају, тужиља је постављеним тужбеним захтевом тражила накнаду материјалне и нематеријалне штете због објављене информације. Другостепена пресуда је достављена пуномоћнику тужиље дана 02.09.2016. године, а ревизија против правноснажне другостепене пресуде је изјављена 03.10.2016. године, по протеку законом прописаног рока. Наиме, последњи дан за изјављивање ревизије од стране тужиље је био 19.09.2016. године (понедељак), а ревизија је изјављена 03.10.2016. године (понедељак), дакле четрнаест дана после протекла рока.

На основу члана 404. у вези члана 401. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија,
Љубица Милутиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић